

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

La Llum venç les tenebres

La Resurrecció suposa girar pàgina. Les tenebres paoroses de l'abandó i la mort de Jesús al calvari han quedat enrere.

És hora d'emprendre el camí de la bondat i l'amor del Pare en recerca de la vida nova guanyada pel Senyor ressuscitat. Un esclat de llum culmina l'obra redemptora i il·lumina la humanitat redimida.

Jesús ressuscitat ha irromput en el món amb l'albada rutilant del matí gloriós de Pasqua. Nosaltres, pelegrins emboirats per les ombres del pecat, hem nascut amb la il·lusió novella d'aconseguir arribar a la llum eterna com a final del camí. Respirant llibertat i abandonant balafiaments perillosos envers la fe.

Com el salmista, *provaré de prendre les ales de l'aurora* per aixecar els ulls vers el Crist ressuscitat i avivar el nostre testimoni per tal de ser, cada un de nosaltres, petites llums empeltades en la lluminària preeminent de Pasqua.

En la pàgina lluent del llibre pasqual tot just estrenat, empenem un nou capítol. Fora pors i foscors.

Crist és viu i camina amb nosaltres. La seva llum ens anima i ens acompanya. Amb l'esperança d'un sepulcre buit d'on ha florit la Vida. Amb l'esperança, ara renovada, de ser tots ressuscitats en el dia etern sense nit. Al-leluia!

Diumenge de Pasqua | Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols (10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé, Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

Salm responsorial (Salm 117)

Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

«La victòria és segura» | Pere Casas Font.....

Esclatem de joia, cristians i no cristians, creients i no creients! Si la mort ens agermana a tots, també a tots és agermana la resurrecció de Jesús de Natzaret. Crist ha mort per a tots els homes i dones i Crist ha vençut la mort perquè tots puguem tenir part en la Vida per sempre. Per tant, podem viure amb confiança, ja que la mort no té pas l'última paraula. Això sí, «ja que hem ressuscitat juntament amb el Crist—ens dirà sant Pau—, cerquem allò que és de dalt», que no vol pas dir menysvalorar les realitats d'aquí baix, sinó fer present allò que és el voler de Déu i que constitueix l'aspiració més

profunda de l'existència humana: l'amor, la felicitat, la llibertat, la justícia, la veritat, la solidaritat, el bé. I mentre hi hagi qui no s'interessa per la Bona Nova de Pasqua, els cristians haurem de donar proves d'un amor cada vegada més gran.

Crist, amb la seva resurrecció, ha obert per a tothom l'accés a un cel nou i una terra nova, on no hi ha més mort, ni més dolor, ni més contingències humanes, perquè en Déu tot és benaurança per sempre. Alegrem-nos i celebrem-ho, doncs! Des d'aquell matí de Pasqua, el temps i la història han canviat. «La victòria és segura.»

Crist és la nostra Pasqua | Romà Casanova, bisbe de Vic

La meta de la nostra Quaresma és la Pasqua i en concret la Vetlla Pasqual, en la qual som convidats a renovar la nostra fe i les promeses baptismals. L'experiència fonamental de la Pasqua és semblant a la dels apòstols, com el mateix Jesús ressuscitat ho va indicar a les dones: *No tingueu por; aneu a dir als meus germans que vagin a Galilea i que allí em veuran* (Mt 28,10). Viure la Pasqua vol dir descobrir des de la fe i en la fe la presència de Crist enmig nostre. La nostra fe en la resurrecció ens porta a afirmar l'existència actual, aquí i ara, de Jesús. «Que Jesús hagi existit o que, en canvi, existeixi també ara, en depèn de la resurrecció» (Benet XVI, *Jesús de Natzaret*, II). Ell és el vivent, el qui ressuscita d'entre els morts per a no morir mai més. Ell està assegut a la dreta del Pare i, al mateix temps, és el qui viu enmig nostre, en el misteri de l'Església. Els cristians no som els seguidors d'uns ideals, d'uns ensenyaments, d'una moral o d'una ètica, d'un sentiments; nosaltres som seguidors de Jesús, el qui viu enmig nostre. El cristià ha de fer cada dia l'experiència de la trobada amb el ressuscitat vivent enmig del món, en el seu cor i en el cor del món.

El Sant Pare, en el llibre abans esmentat, diu referent a la resurrecció de Jesús: «Solament si Jesús ha ressuscitat, quelcom veritablement nou ha succeït, que canvia el món i la situació de l'home. Llavors Jesús es converteix en el criteri del qual ens podem

fiar. Perquè, ara, Déu s'ha manifesta vertaderament». I continua: «En la resurrecció s'ha aconseguit una nova possibilitat de ser home, una possibilitat que interessa a tothom i que obre un futur, un tipus nou de futur per a la humanitat. El nostre ser resta transformat per l'amor.»

La resurrecció de Jesús és també la nostra Pasqua, perquè en ella se'ns obre un futur nou i esperançat. En la nostra vida i en el nostre món, contínuament apareix assetjant-nos el regne de la mort i del pecat que ens vol lligar i ens vol deixar en la inhumanitat, l'odi, la venjança, el sense sentit de la vida, la buidor, l'opressió, la violència... Hi ha tantes coses que manifesten un futur tancat i sense cap esperança! La Pasqua que es renova cada any i cada dia en el cor del qui creu fa possible l'esperança que no mor, la gran esperança que l'Amor ha vençut la mort. I aquest Amor vencedor de la mort és la Veritat i la Vida, Jesucrist, mort en creu i ressuscitat. En ell creiem i en ell professem la nostra fe en el Déu que se'ns ha manifestat en plenitud.

La Pasqua de Crist fa possible la nostra Pasqua, la nostra vida nova. El cristià és el qui per la gràcia amorosa de Déu participa de la vida de Crist. En la vida del cristià es manifesta una nova manera de ser, configurats a Crist, mort i ressuscitat, l'Amor que venç la mort. El dia de Pasqua és el dia de la humanitat nova. En Crist ha començat i nosaltres, units a ell per la fe i el baptisme, som, ja ara, en aquest món, per la veritat i la justícia, primícies del cel nou i la terra nova.

Agenda litúrgica de la setmana

24 □ Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor. Sant Pere Ermengol, màrtir (†1304). Sant Fidel de Sigmaringen, prevere i màrtir (†1622).

Lectures: *Vetlla:* Després dels textos de la Llei i dels Profetes, Romans 6,3-11 / Salm 117 / Mateu 28,1-10. *Missa del dia:* Fets 10,34a.37-43 / Salm 117 / Colossencs 3,1-4 (o bé 1Corintis 5,6b-8) / Joan 20,1-9 (o bé Mateu 28,1-10). Per a la *Missa vespertina*, l'Evangeli pot ser: Lluc 24,13-35

Litúrgia de les hores: Propi de Pasqua

25 □ Dilluns. Sant Marc, evangelista

Lectures: Fets 2,14.22-33 / Salm 15 / Mateu 28,8-15

26 □ Dimarts. Sant Isidor, bisbe i doctor de l'Església (†636). Sant Rafael Arnáiz Barón, monjo (†1938)
Lectures: Fets 2,36-41 / Salm 32 / Joan 20,11-18

27 □ Dimecres. La Mare de Déu de Montserrat, patrona de Principat i de les diòcesis de Catalunya.
Lectures: Fets 3,1-10 / Salm 104 / Lluc 24,13-35

28 □ Dijous. Sant Pere Chanel, prevere i màr (†1841). Sant Lluís M. Grignon de Montfort, prevere (†1716).

Lectures: Fets 3,11-26 / Salm 8 / Lluc 24,35-48

29 □ Divendres. Santa Caterina de Siena, verge i doctora de l'Església (†1380).
Lectures: Fets 4,1-12 / Salm 117 / Joan 21,1-14

30 □ Dissabte. Sant Pius V papa (†1572). Sant Marià, màrtir (s. VIII).
Lectures: Fets 4,13-21 / Salm 117 / Marc 16,9-15

1 □ Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia. Sant Josep Obrer. Sant Segimon, màrtir (†524).
Lectures: Fets 2,42-47 / Salm 117 / 1Pere 1,3-9 / Joan 20,19-31

Missatges pasquals de Joan Pau II (1979-2005)

En adhesió als actes de beatificació de Joan Pau II, que tindran lloc el pròxim cap de setmana a Roma, us oferim l'encapçalament i alguna de les frases dels missatges pasquals que va pronunciar durant el seu pontificat. Veureu que hi manca la referència als missatges dels anys 1982, 1987 i 1989, que no consten dins «Documents d'Església» (que ha estat la font d'informació).

►► **1979: Els motius de la nostra alegria.** «Ressuscità el tercer dia». L'home no pot perdre mai l'esperança en la victòria del bé. Que aquest dia esdevingui avui per a nosaltres l'exordi de la nova esperança.

►► **1980: El Crist ha ressuscitat perquè l'home, que ve de Déu, visqui en Déu.** L'Església anuncia sempre i de nou la resurrecció de Crist. Que aquest món que, desgraciadament, avui, de diverses maneres, sembla voler «la mort de Déu», escolti el missatge de la resurrecció.

►► **1981: Pensaments de pau i de vida.** Que els nostres cors estiguin oberts al missatge de l'Esperit Sant, «que és Senyor i fonon la vida», contingut en la Resurrecció del Crist, tal com hi va estar obert el cor de Maria.

►► **1982**

►► **1983: Crist, ressuscitat per a tothom.** Estem amb totes les plagues doloroses de la humanitat contemporània, i estem amb totes les expectatives, les esperances, les joies dels nostres germans, a les quals el Crist Ressuscitat dona sentit i valor.

►► **1984: Obriu les portes al Senyor ressuscitat!** El Crist ha ressuscitat i és davant el cor de cada home, i demana d'entrar: «Mira, sóc a la porta i truco» (Ap 3,20). Que s'obrin al Crist les portes del cor de l'home.

►► **1985: Crist ressuscitat: l'única esperança.** Que recordin, però, els joves: per a arribar a canviar les estructures, cal primer de tot canviar els cors. La pau neix del cor de l'home i mor al cor de l'home.

►► **1987**

►► **1986: L'home i el Ressuscitat.** Aquest és el dia fet per a nosaltres pel Senyor! El dia d'un gran testimoniatge i d'un gran desafiament. El dia de la gran resposta de Déu als incessants interrogants de l'home.

►► **1988: Reina de cel, prega per nosaltres!** En aquest dia que ha fet el Senyor, tu [Maria] «vas al davant» d'una manera singular en aquell camí en què es desplega el pelegrinatge mitjançant la fe en el misteri pasqual.

►► **1989**

►► **1990: Home del nostre temps, el Crist t'allibera.** Home que viu en el món, creient ser-ne l'amo, mentre que potser n'és la presa. El Crist t'allibera de tot esclavatge per llançar-te a la conquesta de tu mateix, a l'amor constructiu i dirigit cap el bé.

►► **1991: Crist ressuscitat és la pau del món.** Però el Crist venç les tenebres i revela a l'home la plena dignitat de la seva vocació. Humanitat del nostre temps, ressuscita, doncs, amb ell!

►► **1992: «Jo sóc amb vosaltres».** En aquesta paraula han tingut començament tots els itineraris apostòlics, tots els recorreguts missioners que han portat l'Evangelium per tot el món. «JO SÓC amb vosaltres».

►► **1993: Atureu la guerra!** Que l'anunci pasqual ressoni amb força sobretot allí on la violència, l'angoixa i la desesperació oprimeixen encara persones i famílies, pobles i nacions.

▶▶ **1994: Dia d'alegria i de llum davant la vida que irromp en la història.** Que arribi avui a la gran família dels pobles aquest anunci de la Resurrecció, irrupció de llum i de vida per a tots els habitants de la terra. Acolliu-lo en el vostre cor!

▶▶ **1995: El Crist obre el camí de la vida!** Espantades, s'adonen confusament [les dones que han anat al sepulcre] que són testimonis d'un esdeveniment capaç de canviar la història de l'home. No poden conservar per a elles soles l'experiència d'un semblant esdeveniment.

▶▶ **1996: El Senyor de la vida no coneix la corrupció de la mort.** El Senyor ha ressuscitat i comunica a tots els qui participen en la seva victòria sobre la mort el valor i la força de continuar edificant una nova humanitat.

▶▶ **1997: Creiem perquè sabem que Crist ha ressuscitat.** Que la joia pasqual pugui ser compartida per tots aquells nostres germans en la fe que, en diverses parts del món, són víctimes de restriccions o de persecucions. Que no s'abandonin al desencís, que no se sentin sols!

▶▶ **1998: Nosaltres en som testimonis.** Avui prenen la paraula els testimonis: no sols els primers, els oculars, sinó també els qui aprengueren d'ells el missatge pasqual i donaren testimoniatge de Crist crucificat i ressuscitat, degeneració en generació.

▶▶ **1999: Davant tantes i tan doloroses derrotes de la vida, Crist exhorta a no claudicar.** Davant els signes persistents de la guerra... La pau és possible, la pau és urgent, la pau és una responsabilitat primordial de tots!

▶▶ **2000: Tot està orientat novament a la vida, la vida eterna.** Les paraules de la Seqüència pasqual expressen admirablement el misteri que té lloc en la Pasqua de Crist. Indiquen la força renovadora que brolla de la seva resurrecció. Amb les armes de l'amor, Déu ha vençut la mort i el pecat.

▶▶ **2001: Aquest món nostre pot canviar.** «En la resurrecció de Crist tots hem retornat a la vida». Que

el do pasqual de la llum allunyi les tenebres de la por i de la tristesa; per a tots és el do de la pau de Crist ressuscitat que trenca les cadenes de la violència i de l'odi.

▶▶ **2002: Amb el Crist ressuscitat entra la veritable pau.** Que puguin tots els creients del món unir llurs esforços per construir una humanitat més justa i fraterna; que puguin obrar incansablement perquè les conviccions religioses siguin només i sempre font de fraternitat, de concòrdia, d'amor.

▶▶ **2003: Ha ressuscitat Crist, la nostra pau i la nostra esperança.** Que la fe i l'amor de Déu facin dels creients de cada religió uns artífexs coratjosos de comprensió i de perdó, pacients constructors d'un profitós diàleg interreligiós, que inauguri una nova era de justícia i de pau.

▶▶ **2004: Que la cultura de la vida i de l'amor faci vana la lògica de la mort.** «Ha ressuscitat, al·leluia!» Així ens repeteix a nosaltres la litúrgia pasqual, homes i dones del tercer mil·lenni: Crist ha ressuscitat, Crist viu entre nosaltres! El seu nom en endavant és «el Vivent».

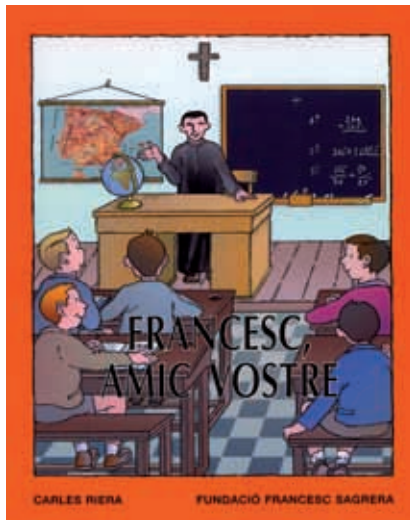
▶▶ **2005: Queda't amb nosaltres, Senyor!** Queda't amb nosaltres, *Paraula viva del Pare*, i ensenya'ns paraules i gestos de pau. Queda't amb nosaltres, *Pa de vida eterna*, dóna'ns també a nosaltres la força d'una solidaritat generosa.

La vida del P. Francesc Sagrera explicada als joves

Qui s'ha pres la molèstia d'escriure una biografia, narrada en primera persona, deixant que sigui el mateix Francesc qui ho explica, ha estat el nostre col·laborador Mn. Carles Riera, amb l'ajuda d'uns apunts que havia redactat l'escolapi Rafel Oller. Ambdós s'havien proposat donar a conèixer «un tal Francesc que passà per aquest món deixant fonda i lluent petjada com la que deixen els educadors de debò; que encara avui, al cap de més de cinquanta anys del seu traspàs, els deixebles en parlen amb pregon i autèntic entusiasme i agraïment; que el millor retrat d'aquest mestre, la millor fotografia humana són sens dubte els seus alumnes que encara duen viu el mestre dintre seu i en parlen a través de les resplendents ninetes dels ulls, espills de l'ànima.»

Francesc Sagrera va néixer a Breda, pel febrer de l'any 1901. Sentint que Déu li demanava de fer-se capellà, entrà al Seminari de Barcelona. Cap al final dels seus estudis el va atreure de fer-se escolapi. Als vint-i-dos anys entrà al noviciat de Moià. Fou ordenat prevere en 1926. Al cap de poc torna novament a Moià. Aquí transcorren els seus anys d'educador. En l'incendi del

col·legi escolapi l'any 1936 salvà la vida miraculosament. Acabada la guerra hi pogué tornar, on morí pel febrer de 1940. Tot dient missa li flaquejaren les forces i això inspirà al poeta Manuel Bertran i Oriola els versos d'una *Missa inacabada* que comencen així: «¿Us han dit mai que, una vegada, / dintre la vila de Moià, / era una missa començada / que al món serà la inacabada, / però que al cel s'acabarà?»

És un opuscle que molts joves llegiran amb interès (i els no tan joves encara més) duent-los a descobrir el perquè ha estat presentada a Roma la causa de beatificació del P. Francesc Sagrera.

Apostolat de l'Oració

Intencions del Sant Pare per al mes de maig:

General: Que els qui treballen en els mitjans de comunicació respectin sempre la veritat, la solidaritat i la dignitat de totes les persones.

Missionera: Que el Senyor atorgui a l'Església a Xina la capacitat de perseverar en la fidelitat a l'Evangeli i de créixer en la fidelitat.

Pregària per la Jornada Mundial de la Joventut 2011

Déu, Pare nostre, posem a les teves mans la preparació de la Jornada Mundial de la Joventut de Madrid 2011. Guarda i protegeix el papa Benet XVI i a tots els pastors de la teva Església. Il·lumina i enforteix a tots els qui estan preparant aquesta Jornada. Dóna'ls força i saviesa per dur a terme la seva tasca. Concedeix a tots els joves de preparar amb profunditat aquest esdeveniment eclesial.

Senyor Jesucrist, abans de la teva ascensió vas prometre estar amb la teva Església fins a la fi del món. Beneeix i multiplica els esforços de tots els voluntaris i el personal de la Jornada Mundial de la Joventut. Que siguin fidels col·laboradors

teus en l'obra de la redempció per tal que aquest esdeveniment ajudi a arrelar i edificar en Crist als joves del nostre país i del món sencer.

Esperit Sant, Senyor que infon la vida, vessa la teva gràcia sobre les nostres terres. Obre els nostres cors per acollir tots els joves que vinguin a la Jornada. Concedeix, a aquells que ens visitin, la conversió de la seva vida i feu-nos a tots fermes en la fe, en l'esperança i caritat.

Pròxima ordenació diaconal

El meu nom és Xavier Estopà i, si Déu vol, el dia 29 de maig seré ordenat de diaca, pel nostre bisbe Mons. Romà Casanova, a la basílica de Santa Maria de la la Seu de Manresa. Tinc trenta-quatre anys i sóc natural de Flix (Tarragona). La meva història personal va relligada a la vida

de la comunitat de la qual en sóc membre: el Seminari del Poble de Déu, una escola de formació cristiana al servei de l'Església local. És en aquest context, i amb el desig de viure el manament de l'amor amb els meus

germans i germanes (cf. Jn 15, 17), que he après a estimar l'Església i estimar-la tal com és.

Crec que a les parròquies hi ha un tresor que cal que ens esmercem a redescobrir cada dia, amb les atencions i detalls que els uns envers els altres ens puguem professar. Donant testimoni del do rebut en el baptisme, què no és altre que l'amor de Déu. D'aquesta comunió entre els seguidors de Jesús desitjo fer-me servidor, diaca de l'Església de Vic, fent possible que, cada vegada més, la gent pugui gaudir del regal que aquesta és per al món. Us demano, doncs, la vostra pregària per tal que sigui fidel a la vocació rebuda i també desitjo convidar-vos a la meva ordenació diaconal, que tindrà lloc a les sis de la tarda.

Vetlla de Pentecosta a la catedral de Vic

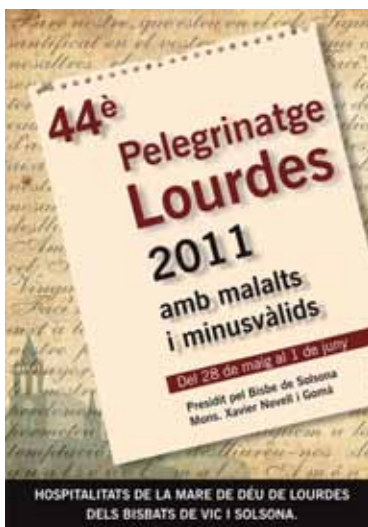
Durant aquests darrers anys el senyor bisbe ha convidat a celebrar la vetlla de Pentecosta a la Santa Església Catedral Basílica, amb la possibilitat d'administrar el Sagrament de la Confirmació a adults. Atesa la circumstància que la importància d'aquest sagrament, que perfecciona la gràcia baptismal, no sempre és ben valorada per molts fidels ja que un bon nombre de batejats arriben a l'edat adulta sense rebre aquest sagrament i alguns, fins i tot, ignoren la possibilitat de

rebre'l una vegada ha passat l'edat en que era costum rebre'l, aquesta oportunitat que s'ofereix pot facilitar a molts adults la recepció d'aquest sagrament.

Per tant, el senyor bisbe administrará el sagrament de la Confirmació dins la celebració de la Vetlla de Pentecosta, el dissabte 11 de juny. La Vetlla s'iniciarà a les 10 del vespre. Abans, però, caldrà que el respectiu rector es faci responsable de la preparació dels seus candidats i d'inscriure'ls a la Secretaria del Bisbat.

Pelegrinatge diocesà a Lurdes de França amb malalts i minusvàlids

Enguany les dates són del dissabte 28 de maig al dimecres 1 de juny. És la 44a vegada que es fa, organitzat actualment de forma conjunta per les Hospitalitats de la Mare de Déu de Lurdes dels bisbats de Vic i de Solsona. Les inscripcions, així com el viatge i lloc d'estada, depenen de cada comarca. A la comarca d'Osona, els terminis d'inscripció són del 28 de març al 29 d'abril; al Bages, del 26 d'abril al 9 de maig, i a l'Anoia, del 9 al 13 de maig. Al bisbat de Solsona tanquen les inscripcions el 26 d'abril.

Els preus són similars a les tres comarques, amb les variacions totalment previsibles segons sigui la categoria d'hotel, en habitació individual o doble, situació personal: pelegrí, infermera, portalliteres, malalt o disminuït adults.

Aquesta vegada, el pelegrinatge serà presidit pel bisbe de Solsona, Mn. Xavier Novell, i es proposa com a tema el mateix que indiquen els responsables del santuari de Lurdes: *Resar el Parenostre amb la Bernadeta*.

«L'estudiant»: un conte d'Anton Txèkhov | Josep Molist i Rifà.....

Amb l'habilitat narrativa d'aconseguir que les figures humanes assoleixin una nítida afinitat amb el paisatge, Anton Txèkhov (1860-1904) conta que un estudiant de capellà, en la Rússia del tombant de segle XX, torna de caçar a l'hora baixa. És Divendres Sant i s'ha girat un vent gèlid; sembla que retorni l'hivern. El camí passa per l'hort de les vídues. L'estudiant s'atura i conversa amb dues dones: mare i filla. El fred i la imatge de la foguera condueixen espontàniament el fil de la conversa cap al relat de la passió de Jesús, l'evangeli del dia. Es tracta, és clar, d'una narració dins una altra narració. L'estudiant relata el diàleg entre Pere i Jesús durant el sant sopar i es refereix a l'episodi de les negacions de Pere. La narració commou les dones. L'estudiant observa com li cauen les llàgrimes, a Vasilissa, la dona gran. El seminarista s'acomiada i continua el camí cap a casa, sentint la gelor del fred estepari. Com que no pot eludir la impressió que ha produït en ell la reacció de les dones davant el relat evangèlic, en arribar a dalt d'un turó, reflexiona: «El passat i el present estan units per una cadena ininterrompuda d'esdeveniments que sorgeixen els uns dels altres.» El narrador afegeix que, en aquell moment, a l'estudiant li va semblar de veure que els dos extrems d'aquesta cadena es tocaven i que fins i tot en podia sentir la vibració. Tot seguit va sentir una immensa felicitat interior. Diu Txèkhov que l'estudiant tenia només vint-i-dos anys. Potser

per això, quan va sentir dins seu aquella misteriosa i desconeguda alegria, va pensar que la vida era plena de sentit.

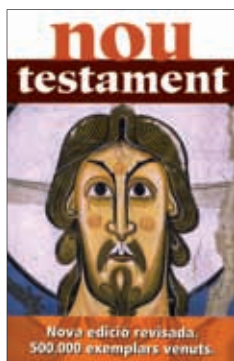
És un relat breu, d'una subtil i evocadora bellesa. L'autor rus considerava que aquest era el seu millor conte. El va compondre quan tenia trenta-tres anys. Això tampoc no és casualitat. De fet, segons Harold Bloom, Txèkhov és el més subtil psicòleg dramàtic que ha existit des de Shakespeare. En efecte, el conte constitueix un model d'introspecció i un relat que «pensa» el sentit de la vida. Txèkhov ens ofereix un diorama de la mística de l'existència en què l'auditor i el lector queden tocats i integrats en la història. En aquest conte l'emocionalitat orienta l'horitzó de l'ésser i la bellesa en construeix el sentit. Tota la narració resta impregnada pel misteri de la passió de Crist, mentre que, al final, la trama revela el sentit de la Pasqua. Es tracta d'un relat simbòlic, el procés narratiu del qual descobreix al lector la relació entre passat i present, entre el misteri redemptor de Crist i el moment actual. I entre els altres i nosaltres. En un joc literari molt reeixit, el conte ens diu, sense dir-ho, que no hi pot haver redempció de la culpa sense un procés de dol. Que la gràcia de Déu és qui ens guareix i allibera. I que això es pot sentir.

Existeix una edició del conte en la nostra llengua. Podria ser una excel·lent meditació per a aquests dies sants.

88

full

Llibres | Nova edició revisada del «Nou Testament» de l'Editorial Claret.....

Vintena edició. Més de mig milió d'exemplars venuts. El bisbe Pere Casaldàgila diu, en donar l'enhorabona als editors: «En llegeixo un capítol cada vespre i el trobo molt saborós, en el seu estil directe, casolà i alhora fidel a l'original». La primera edició va sortir l'any 1980, per Sant Jordi. Al capdavant del projecte de «traduir el NT en un català de casa, planer, entenedor» hi ha el claretà Jaume Sidera, que ha comptat amb la col·laboració d'altres companys de congregació. El resultat obtingut és una versió que «ens fa sentir més properes les paraules de Jesús i dels qui, a l'inici de la història de la comunitat cristiana, van anunciar el seu missatge». Són útils i valuoses les introduccions, el vocabulari bíblic, l'índex temàtic, les orientacions per a llegir i pregar l'Esclat, la cinquantena de fotos en color... amb un total de 712 pàgines i 4,90 euros de cost (inclòs l'IVA).

full diocesà | Solsona i Vic.....

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09
Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19
C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09
IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60